

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

**KEN nr 10203 af 27/01/2012 (Gældende)**

## **Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - påklædning - medhold**

---

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 7100161-12

# Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - påklædning - medhold

j.nr. 7100161-12

En mandlig psykolog på et hospital havde af afdelingssygeplejersken fået besked på, at han ikke måtte bære shorts under kitlen. Ligebehandlingsnævnet fandt, at dette var i strid med ligebehandlingsloven. Nævnet lagde vægt på, at hospitalets generelle retningslinjer for påklædning, der var udarbejdet for begge køn, ikke indeholdt nærmere retningslinjer for beklædningen under kitlen vedrørende ansatte af begge køn. Det var ikke tilstrækkeligt begrundet, hvorfor det ikke fremstod som en professionel, troværdig og tillidsskabende påklædning, når mænd bar korte bukser i arbejdstiden, mens det samme ikke var gældende for kvinder. Klager fik derfor medhold i klagen.

Klagen drejer sig om forskelsbehandling på grund af køn i forbindelse med forbud for mænd mod at vise bare ben under kitlen på en arbejdsplads.

## Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Indklagede har handlet i strid med ligebehandlingsloven.

## Sagsfremstilling

Klager arbejder som psykolog hos indklagede, der er en neurologisk afdeling på et hospital.

Ifølge fremlagt beklædnings- og fremtoningspolitik for indklagede fremgår blandt andet følgende:

"

### Indledning

De ansattes beklædning og fremtoning er et af de første indtryk patienter, klienter og borgere får i deres kontakt med arbejdspladserne i [indklagede]. Det er derfor væsentligt, at såvel beklædning og fremtoning medvirker til at signalere de værdier, som [indklagede] ønsker at være kendt for. Hertil kommer, at der er krav til hygiejne i forbindelse med iværksættelse af den Danske Kvalitetsmodel på sygehus- og psykiatriområdet.

### Formål

Med udgangspunkt i [indklagedes] Personalepolitik skal beklædnings- og fremtoningspolitikken bidrage til:

- At den ansatte med deres fremtoning og adfærd signalerer professionalisme, troværdighed og tillid
- At patienter/klienter, besøgende, leverandører og ansatte beskyttes mod smittespredning
- Standardisering i henhold til "vejledning om arbejdstøj inden for sundheds- og plejesektoren", hvor det er relevant

### Definition

[Indklagede] anvender følgende definition, jf. Sundhedsstyrelsen:

Ordet arbejdstøj benyttes bredt om det tøj, man har på, når man arbejder.

En arbejdsdragt er den beklædning, man har iført sig eller eventuelt taget ud over sit eget tøj for at beskytte sig selv og andre mod overførsel af smitstoffer. Ud over arbejdsdragten kan man anvende personlige værnemidler, tilbehør til arbejdsdragten samt overtøj"

### Indhold

Alle ansatte i [indklagede] er omfattet af politikken. Da [indklagede] løser mange forskelligartede opgaver, vil der være forskellige krav i forhold til beklædning og fremtoning, beskyttelse mv. I de enheder, hvor der er kontakt til patienter og klienter vil der være særlige krav til hygiejnen omkring beklædningen og evt. tilbehør med henblik på forhindring af smittespredning til patient, klient til ansatte til patient, klient samt fra privat til bopæl til arbejdsplads og omvendt. Beklædningens udformning i øvrigt skal tage hensyn til de arbejdsopgaver, som brugeren skal udføre. Beklædning og evt. tilbehør/værnemidler skal være sikkerhedsmæssigt forsvarlige.

"

Af fremlagt retningslinje vedrørende arbejdsdragt fremgår blandt andet følgende:

"

### Formål

At forebygge smitte gennem forurenede arbejdsdragter (uniform).

### Anvendelsesområde

Personale der har direkte eller indirekte patient- eller klientkontakt.

### Arbejdsdragt

- Personale skal være klædt i synlig ren arbejdsdragt med korte ærmer.
- Arbejdsstedet sørger for leverancer af ren arbejdsdragt, bortskaffelse og vask af urene arbejdsdragter.
- Ren arbejdsdragt skal iføres ved arbejdsdagens begyndelse.
- Privat tøj må ikke være synligt nedenfor arbejdsdragtens ærmer.
- Arbejdsdragt over privat tøj skal holdes lukket.
- Arbejdsdragt må kun benyttes på sygehusenes områder.
- Personale på operationsstuer med laminar airflow skal anvende barrierearbejdsdragter, der tilbageholder hudpartikler.
- Arbejdsdragt må ikke fjernes fra sygehuset og må ikke vaskes privat.
- Eventuelle tørklæder, veste, trøjer o. l. skal udleveres af arbejdsstedet og håndteres som arbejdsdragt.
- ID-kort rengøres ved synlig forurening og desinficeres efterfølgende.
- Hår skal fremstå soigneret og langt hår skal være samlet.
- Fodtøj skal fremstå synlig rene og betragtes som urene.

### Definitioner

**Direkte patientkontakt:** Personale som deltager i undersøgelse, pleje og behandling af patienter

**Indirekte patientkontakt:** Personale som arbejder med patientnært udstyr som eksempelvis patientjournaler, og som modtager og håndterer prøvemateriale fra patienter.

**Patientnært udstyr:** Udstyr som er i kontakt med patienten eller patientnære omgivelser, f.eks. journaler.

**Arbejdsdragt:** Bukser, busseronne, kittel, kjole, bluse, uniform, termovest, mv., der stilles til rådighed af arbejdsstedet.

**Korte ærmer:** over albueniveau

**Privat tøj:** Tøj som ikke er udleveret af arbejdsstedet.

### Referencer

Dokumentet er udarbejdet efter nationale og internationale retningslinjer.

Klager har i august 2011 fået besked af afdelingssygeplejersken om, at han ikke måtte bære shorts under kitlen. Klager blev henvist til fremover at bære lange bukser under kitlen.

### **Parternes bemærkninger**

**Klager** påstår, at det er i strid med ligebehandlingsreglerne, at han i modsætning til de kvindelige kollegaer ikke har mulighed for at gå i en påklædning med bare ben.

Når mænd ikke har den samme grad af frihed som kvinder til at vælge, om de vil have bare ben, så får de en dårligere behandling og andre arbejdsvilkår end kvinderne.

Klager henviser til, at han sædvanligvis har lange bukser på under kitlen, men på varme og fugtige dage i sommerhalvåret går han med shorts under kitlen.

Efter et morgenmøde den 1. august 2011 sagde klagers leder til ham, at han ikke kunne gå med shorts under kitlen, så han skulle finde nogle lange bukser at tage på. Klager svarede hertil, at han kendte uniformeringsbestemmelserne, og at der hér ikke stod noget om ens private tøj under kitlen, herunder benklæder. Lederen forklarede, at når man ikke kunne se benklæderne under kittellinjen, så kunne man tro, at klager ikke havde noget tøj indenunder. Da lederen insisterede, valgte klager at følge henstillingen.

Klager kom efterfølgende i tanke om, at han havde set adskillige af sine kvindelige kollegaer med shorts, kjoler og stumpede bukser, der ikke rakte under kittellinjen. Klager spurgte dagen efter lederen, om der var tale om forskel i behandlingen af mænd og kvinder. Lederen bekræftede, at der netop gjaldt forskellige uskrevne regler for mænd og kvinder i forhold til, hvad de kunne have på af privat tøj indenunder. Der var ikke "kultur" for, at mænd kunne have bare ben, hvilket kvinder dog godt kan have.

Det er angiveligt også et spørgsmål om professionalismisme, som mænd med bare ben ikke kan udstråle i tilstrækkelig grad. Det er usagligt at påstå, at mænds bare ben ikke fremstår tilstrækkeligt professionelt, hvorimod kvindebene derimod fremstår professionelt. I et retssamfund burde sådanne subjektive forhold ikke kunne lægges til grund for at foretage forskelsbehandling på grund af køn.

**Indklagede** påstår frifindelse. Sagen drejer sig udelukkende om at leve op til den gældende politik for beklædning og fremtoning.

Indklagede har en beklædnings- og fremtoningspolitik, hvoraf det blandt andet fremgår, at de ansatte med deres fremtoning og adfærd skal signalere professionalismisme, troværdighed og tillid. I den forbindelse indgår også en forventning om, hvordan beklædning vil blive opfattet af de patienter, herunder ældre medborgere, der enten er indlagt eller kommer i ambulatoriet.

Herudover har indklagede en retningslinie vedrørende arbejdsdragt, der mere konkret uddyber, hvordan personalet skal gå klædt. Det fremgår ikke præcist, hvilket privat tøj det er tilladt at bære under kitlen.

Hos indklagede bærer plejepersonale og terapeuter fuld uniformering inklusiv lange bukser, mens læger, sekretærer og andet personale bærer enten fuld uniformering eller privat tøj under kitlen.

Baggrunden for anmodningen til klager om at skifte fra shorts til lange bukser var udelukkende et spørgsmål om at bære en professionel og tillidsskabende påklædning. Det er vurderingen, at det rent kulturelt er normalt accepteret, at kvinders klædedragt kan bestå af såvel knækort som lang beklædning under uniformen, mens det ikke gør sig gældende for mandlige medarbejdere.

### **Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion**

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn på arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse med videre (ligebehandlingsloven).

Det fremgår af ligebehandlingsloven, at enhver arbejdsgiver, der beskæftiger mænd og kvinder, skal behandle dem lige for så vidt angår arbejdsvilkår.

Ligebehandlingsnævnet finder, at afdelingssygeplejerskens beslutning vedrørende klagers påklædning var i strid med ligebehandlingsloven. Nævnet lægger herved vægt på, at de generelle retningslinjer, der er udarbejdet for begge køn, ikke indeholder nærmere retningslinjer for beklædningen under kitlen vedrørende ansatte af begge køn.

Det er på denne baggrund ikke tilstrækkeligt begrundet, hvorfor det ikke fremstår som en professionel, troværdig og tillidsskabende påklædning, når mænd bærer korte bukser i arbejdstiden, mens det samme ikke er gældende for kvinder.

Klager får derfor medhold i klagen.